

فهیمة شهری هر زمین متعلق به یک گروه است. هیچ سند مکتوبی در کار نیست اما قرارداد های شفاهی و چشمی بین خودشان کارسندرامی کند. هیچ کس در زمین دیگری بازی نمی کند. صبح جمعه در ساعت مشخص در زمین حاضر می شوند. تور را به درخت ها می بندند و زیر سایه چنارها، بازی شروع می شود. جمعه های والیبالی پارک ملت در محله آزاد شهر قدمت بیش از سی ساله دارد و همه جور ورزشکار مبتدی و حرفه ای را به خود دیده است. بعضی از پیشکسوتان یا والیبالیست های فعلی مقام دار کشوری هستند. والیبال دوستان اینجا صبح جمعه از همه کارها ایشان می زنند و از راه های دور و نزدیک حتی شهرستان، خودشان را به پارک ملت می رسانند. در نتیجه، تاهشتاد تور والیبال در طول روز در رینگ سلامت بسته می شود که هر کدامشان رقابت های دوستانه و جذابی را رقم می زند.

کوچ والیبالیست ها از وکیل آباد به پارک ملت

از حدود پنجاه سال پیش در پارک ملت، زمینی بوده که در آن والیبال بازی می کرده اند اما چندان وسیع نبوده است. بر اساس گفته قدیمی ها، حدود سی سال پیش نیز پشت شهر بازی یک زمین فنس کشی شده بود که در آن حرفه ای ها والیبال بازی می کردند. کم کم غیر حرفه ای ها هم اطراف پارک (رینگ سلامت فعلی) تورهای والیبال را به پا کردند و از آن زمان تا کنون هر روز تعدادشان بیشتر شده است.

سید محمد رضا علوی که در آستانه هشتاد سالگی قرار دارد و از ورزشکاران قدیمی این رشته به حساب می آید، می گوید: زمانی که من بچه بودم، می رفتم در بولوار سازمان آب یا زمین های خاکی طبرسی والیبال بازی می کردیم. بعد که بزرگ تر شدم، به بولوار وکیل آباد می آمدم و به درخت های وسط بولوار تور می بستیم. حاج رضا می گوید: از وقتی پروژه قطار شهری را شروع کردند، والیبالیست های آنجا آمدند پارک ملت. بعد هم با دستا نشان تورهای متعددی را که بسته شده است، نشان می دهد و می گوید: این ها را که می بینید، خیلی ها ایشان را کسانی هستند که در وکیل آباد بازی می کردند.

بر اساس گفته های او، اوایل علاوه بر جمعه، روزهای تعطیل بین هفته هم اجازه می دادند که والیبالیست ها در پارک ملت تور ببندند و بازی کنند، اما سال ها است که این موضوع را فقط محدود به جمعه ها کرده اند.

۳۰ سال است هیچ اتفاقی نتوانسته است ورزش والیبال پارک ملت را جمع کند

جمعه های توپ و تور

همه جور تیم در اینجا دیده می شود. اعضای برخی تیم ها بازنشسته و مسن هستند؛ بعضی ها برعکس جوان اند. بعضی ها هم خانوادگی می آیند و کوچک و بزرگ کنار هم بازی می کنند.

قاسم خراسانی پنج سالی هست که در پارک ملت والیبال بازی می کند. او آرایشگر است و از بولوار عبدالمطلب می آید. آقا قاسم حسرت می خورد که چرا سال های قبل عضو تیم والیبالی نبوده است و می گوید: جمعه ها هر کاری داشته باشم، هر امی کنم و خودم را می رسانم. اگر اینجا نیایم، تمام طول هفته را کسل هستم و انگار بیمار می شوم.

به گفته او زمین های والیبال علاوه بر ورزش، فضاهای دوستانه ای را برای هم تیمی ها به وجود می آورد. به عنوان مثال خودش و هم تیمی هایش هر کدام یک شغل دارند و به واسطه مشاغلشان به درد هم می خورند. چند سال پیش هم که یکی از آن ها ورشکسته شده بود، همین بچه های والیبال کمکش کردند تا توانست دوباره خودش را سر و سامان دهد.

گری خواندن های دوباجناق

امیر نوغانی که صبح های جمعه از قاسم آباد خودش را به پارک ملت می رساند، از گری هایی که با باجناقش سر بازی والیبال برای هم می خوانند، تعریف می کند و می گوید: به واسطه این والیبال، شوخی و خنده های ما آن قدر زیاد شده است که حتی کسانی که به این رشته علاقه نداشته اند، همراهمان شده اند و حال پای ثابت تیم هستند.

یکی از اعضای تیم آن ها پسری است که سیگاری بوده و ترک کرده است. امیر آقا تعریف می کند: یک روز پسر جوانی داشت بازی ما را نگاه می کرد و خواست عضو تیم شود. چون سیگاری بود، من قبول نکردم. او هم گفت اگر مشکلتان سیگار است، ترک می کنم. وقتی دیدم این می تواند انگیزه ای برای ترکش باشد، قبول کردم. الان شش ماه است که در تیم ما و کنار بچه های خودمان حضور دارد و کلاسیکارا کنار گذاشته است.

علی عرب ثانوی متولد ۸۱ است. اوایل پدرش گوشش را می گرفته و به زور او را با خودش می آورد است تادر خانه ماند. اما حالا آن قدر علاقه مند شده است که او به زور پدرش را به اینجا می آورد. علی می گوید: آن قدر والیبال برایم خوب است که درس های سخت و سنگینم را می گذارم بعد از بازی می خوانم؛ چون آن موقع ذهنم گیرایی و تمرکز بیشتری دارد.

یاری نکردن تقویم باغبانی با والیبالیست ها

در گپ و گفت هایی که با والیبالیست های پارک ملت داشتیم، درخواستی که تک تک آن ها مطرح کردند، مربوط به آبیاری فضای سبز در روزهای جمعه بود. دوطرف زمین های والیبال مسیر جوی های آبیاری فضای سبز بوستان ملت است. وقتی آب را باز می کنند که گیاهان آبیاری شوند، توپ والیبالیست ها مدام در این جوی ها می افتد و خیس می شود. درخواست آن ها این است که آبیاری در ساعت بازی والیبالیست ها انجام نشود. موضوع را که با مدیر بوستان در میان گذاشتیم، وی گفت که آبیاری طبق زمان بندی و تقویم باغبانی پارک انجام می شود و نمی توان آن را تغییر داد.

محسن سالاری پیشه دغدغه هایی هم داشت که این گونه بیان کرد: یکی از مشکلاتی که والیبالیست ها برای بوستان ملت ایجاد کرده اند، این است که مدام توپ هایشان به گل ها و فضای سبز اطراف آسیب می زند. از طرفی هم در ساعت حضور آن ها عبور و مرور دیگر ورزشکاران و رهگذران دشوار می شود و خطراتی همچون برخورد توپ با سر رهگذران وجود دارد. به نظر او اداره ورزش و جوانان باید به وظیفه اش عمل کند و یاری کار بیاید تا شرایط را برای این ورزشکاران سامان دهد و نظام مند کنند.